

som et Naturprodukt, som vi kommer i Sækken, akkurat som vi tog dem fra Jorden, og saa eksporterer. Det forekommer mig, at naar Forholdet er det, som det ærede Medlem her har oplyst, at vi kun eksporterer fra 1 til 4 pCt. af Produktionen, kunde vi nok sørge for, at de Par Procent, der var Tale om, var sorterede og ordentlige, at det var rene Varer. Da vi dog skal fodre alt det andet op eller bruge det herhjemme i Landet, behøvede vi ikke at tage alle ikke handelsmæssige Størrelser og alle Urenheder med; den fraserterede Vare er nemlig i Regelen lige saa god til Foderbrug som det, man kalder første Klasses Handelsvare.

Jeg har altsaa vedblivende den Opfattelse, at selv om det ikke er af de store Spørgsmaal, vi her diskuterer, vil det være ønskeligt for Kartoffeleksporten — og lad mig tilføje: for det danske Landbrugs Renommé i al Almindelighed —, at selv for denne forholdsvis ubetydelige Vareeksports Vedkommende gælder det, at naar Varen kommer her fra Landet, ved man, at der er lovfæstede Krav om en vis Kvalitet for de Varer, der kommer ud over Landets Grænser. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at der var stillet Forhaabninger til England, men de var altid blevet skuffet, og Forsøgene havde været forgæves. Jeg maa dertil sige, at man erobrer ikke et saadant Marked, heller ikke for Kartofler, paa et Aar; det vil kræve Aaringers Arbejde. Det, der var Fejlen og har været det i en lang Aarrække, var netop det, at man sendte alle mulige sammenblandede Partier derover; baade raadne og friske, baade store og smaa, Kartofler med Halm og uden Halm, som det ærede Medlem var inde paa at tale om. Derfor mener jeg, at hvis man ikke kan paapege store Ofre fra Landbrugets Side ved at komme ind under denne Kontrol, bør Landbruget for sin egen Skyld vælge den.

Men det ærede Medlem Hr. Pinstrup vendte sig ogsaa til Kontrollens Udførelse og hævdede herunder, at det hele var en vilkaarlig Bedømmelse, beroende paa et Skøn, og et Skøn, der faldt meget forskelligt ud, og at det saaledes var ganske urigtigt. Ja, det kan jo være, at det ærede Medlem kan have Ret i saa Henseende, for saa vidt han betragter Forholdene, som de var straks efter Kontrollens Indførelse. Det var den Gang noget nyt, og der skulde, naar Kontrollen skulde udføres paa alle Havnepladser og alle betydende Stationer, uddannes en Stab af Kontrolører, der

kunde træde til; det er jo ikke Folk i faste Stillinger, der træder til de paagældende Steder. Og det er sandsynligt nok, at de i Begyndelsen ikke alle har været lige heldige til Udførelse af denne Kontrolvirksomhed. Men naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup gav sig til at gennemgaa Regulativet og læse det op, øjensynligt i den Hensigt, at det skulde bibringe Tingets Medlemmer den Opfattelse, at man var ude i det rene Pedanteri, er det jo nok muligt, at det ærede Medlem ved at oplæse Regulativet for Ostekontrollen eller gennemgaa i alle Enkeltheder de Regler, man følger med Hensyn til Kontrollen for Smørret, kan give Tinget Indtryk af, at man er ude i det fuldkomne naragtigt detaillerede. Men hvad er Hensigten med Regulativet? Det er netop at vejlede de forskellige Kontrolører, saaledes at de har ganske bestemte Regler at gaa efter. Men det foregaar selvfølgelig ikke; saaledes som det ærede Medlem vilde give Indtryk af, at man tager syv forskellige Procentberegninger og multiplicerer med hinanden, thi i saa Fald vilde det hele gaa fast, saaledes at der kunde komme til at holde 50 Vogne efter hinanden, som det ærede Medlem begyndte med at udmale; men han indrømmede dog, at det var et Fantasi-billede; saaledes gik det ikke i Virkeligheden. Nej, saaledes gaar det ikke. Man har Regulativet for at sikre sig, at Kontrolørerne kan arbejde efter ensartede Regler; men efterhaanden som de bliver indarbejdet i denne Virksomhed, faar de det i Øjet, saaledes at de kan se, om Partiet kan passere eller ikke. Jeg har ogsaa personlig Erfaring i den Retning, idet jeg fra mine Landbrug har leveret Kartofler til Eksport. Naar man ved, hvad det er, der forlanges, kan man sortere sine Kartofler og se, om de opfylder Fordringerne; det er ikke saa vanskeligt. Baade for mig som Sælger og for dem, der har købt Kartoflerne, er derved afhjulpet et Savn, og dette paaskønnes fra forskellige Sider. Her tilvejebringes en Kvalitetsstandard, man før har savnet. Tidligere var der kun almindelige Udtalelser at gaa efter angaaende Kvaliteten; nu kan Kvaliteten slaas fast, man kan sige, at Varen skal kunne bestaa Statskontrollen, og saa ved man, hvad den er. Og selv om vi ikke eksporterede Kartofler, giver denne Kontrol en fast Standard, som vi for øvrigt ikke har haft for Kartofler. I Amerika har man en hel Del af den Slags officielle Kvalitetsstandarder. Det er rigtigt, at det er